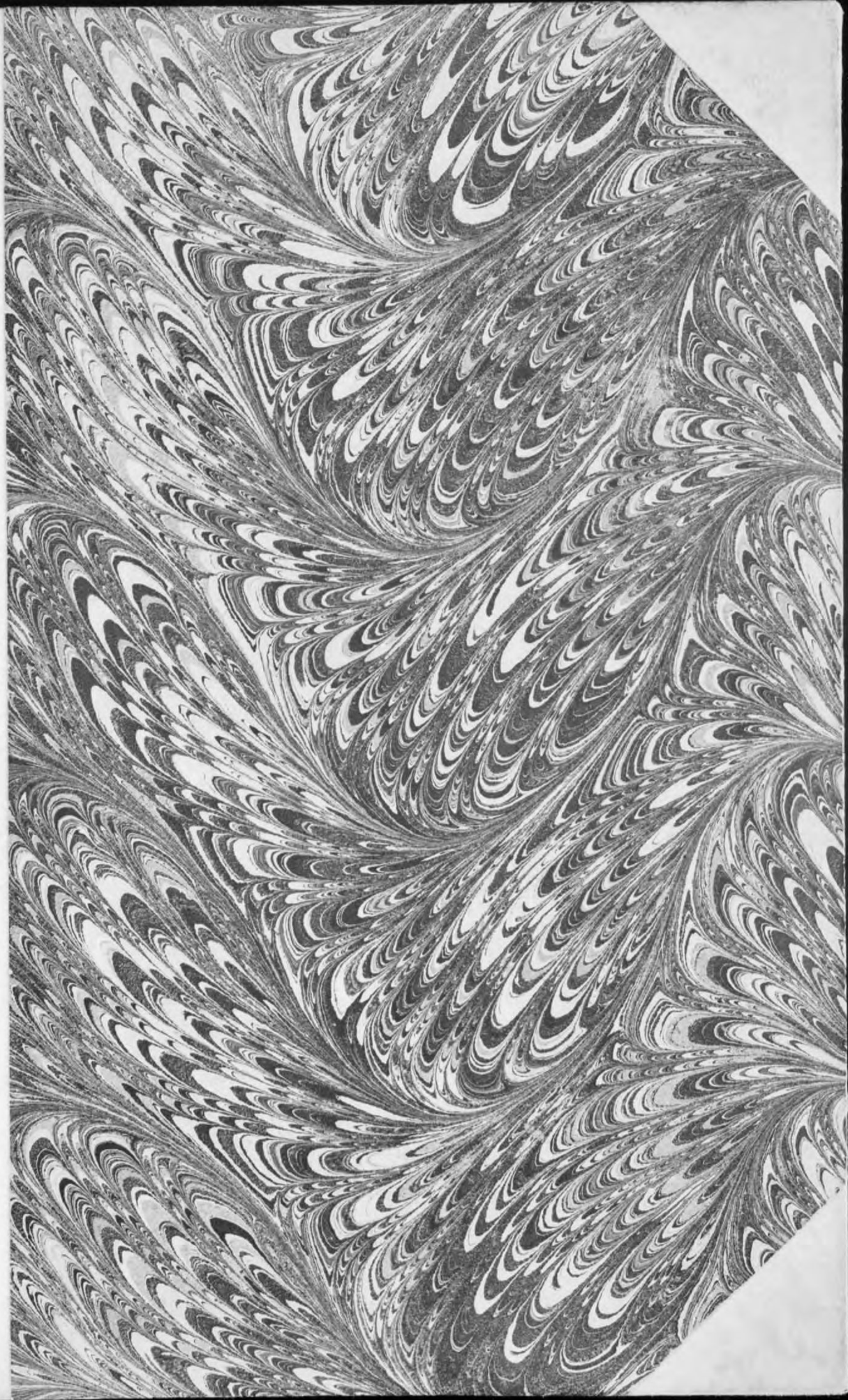

UBL: BKNOOG 128

Rekeningen

128.

18128

De Historie

Van Robrecht / de Duyvel ge-
naemt / die binnen zijn leven veel
quaets dede / ende namaels gewor-
den is een Vriendt Gods.

Op nieuws gecorrigeert, ende verbeterd.

t U T R E C H T,

Gedrukt by de Wed: van J. van Poolsum, Boeckdrucker/
over 't Stadthuys.

De schoone Historie van Robrecht, den Duyvel genaemt.

Hier voortijts wasser een Hertoge in Nozmandien / geheeten Gubert / seer rijk ende goedt / Godt bzeesende ende dienende met gebeden ende Helmissen. Hy was rechtveerdig in sijn werken / ende seer bzoem eer wapenen. Dese Hertoge siet eens op eenen Herzbach open Hof in een stad geheten Anderene opter Sepne / tot welken Hobe alle de Heeren van Nozmandien quamen. Ende om dat den Hertoge noch niet gehout en was / soo baden hem de Heeren dat hy houwede / op dat sijn geslacht vermeerderen mochte / ende om dat sy nae hem oock een erfgenaem behouden souden. De Hertoge antwoorde / dat doen ick geern sijn dat gy my een Vrouw soecht mijns gelijck: Maer dat ick zentige hooger ofte edelder vrouwe te houwelijck aensichte dan ick ben / dat en waer niet behooylich / ende my oock te vermeerderen dat waer schande booz my ende booz alle mijn geslachten; Daerom duncket my beter te blijden alsoo ick ben / dan te doen 't gene dat my niet en betaemde / of namaels routwen mocht. Dese woorden gehoozt zijnde van den Heeren / stont daer op een wijs Baroen / ende sepe totten Hertoge: Heer Hertoge gy segget seer wijselijck / maer beltefder uwe Edelhepde my te hooren spreken / ick sal u seggen van sommige personen / daer gy af herbliden moget / ende die gy oock we betwerben sult / dat weet ick wel. De Hertoge sprack / segt my doch dat. Genadige Heere sprack de edel Baroen / de Hertoge van Bourgondien heeft een Dochter die seer sehoon / heusch ende goedertieren is / ende van goede mantelen / die ge wel betwerben sult / inden gysse doet epfchen. De Hertoge antwoorde / dat hem de Vrouw wel behaegde / ende dat hy hem wel geraden hadde. Ende binnen korten dagen bedese

de Hertoge epfchen / ende haer Vader de Hertoge van Bourgondien gaffe hem seer blijdelijck / ende de Buzplost wert gehouden seer rijckelijck / 't welck is lange waer te vertellen.

Hoe de Hertoge van Normandien des Hertogen van Bourgondien Dochter sijn Huysvrouwe, seer geneuchlijck te Rouwaen in Normandien voerde.

Nae dat de Hertoge de Vrouw geerout hadde / soo boerde hyse met groot geselschap van Baroenen / Ridders ende Jonckvrouwen seer eerlijck in 't landt van Nozmandien / in de stad van Rouwaen / alwaer sy seer seerlijck ontfangen werde / met grooter triumphen ende vrendelijckhepde van de Bourgongnon ende Nozmans / waer af ick lare te schryven om te eer tot onser waterle te komen. De boozs. Hertoge ende Hertoginne kleden te samen den tijdt van seidenten Taren sonder kinderen te krijgen / dewyle sulcx Godt niet en beltefde: ende het is den leden somtijds seer oozbarlijck dat sy geen kinderen en krijgen / ende het waer oock den Vaders ende Moeders beter dat sy geen kinderen en kregen / dan dat sy mette kinderen (by faute van kastijen) eeuwelijck verdoemt worden. Nothong waren dese Hertoge ende Hertoginne dede personeen / Godt bzeesende ende minnende / doende groote Charite den armen. Ende soo wanver dese Hertoge met sijnder Vrouw begeerden te zyn / badt hy onsen Heere / dat hy hem eenige bzuichte wisse berleenen die Gode mochte eeren / ende sijn geslachte in deugden vermeerderen ende stercken. Maer door gebeden noch Helmissen / en konde de Hertoge ende Hertoginne geen kinderen verkrijgen.

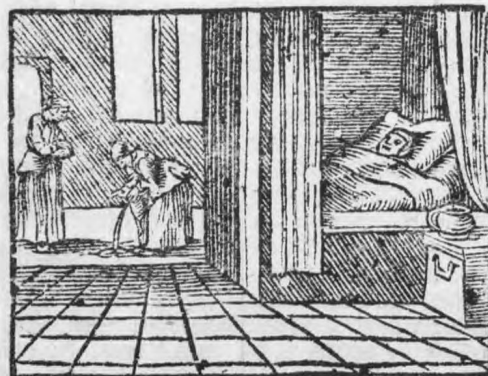
Hoe de Hertoge tegen de Hertoginne seer klaegde, datse geen Kinderen en konden gekrijgen, ende hoe Robrecht ontfangen ende den Duyvel van sijnder moeder gegeven werdt.

De

De Hertoge ende sijn Vrouw gingen op eenen tijdt wandelen / ende sepe tot haer aldus: liebe Vrouw / wy zijn wel ongelukkig / dat wy geen kinderen en konnen berkrijgen / ende die 't houwelijck van ons maecte / dede groote sonde / want ick geloove / hadt gy eenen anderen gegeven geweest / dat gy kinderen vercregen soude hebben / ende ick oock hadde ick een ander Vrouw gehad. De Hertoginne berstaende dese woorden / antwoorde hem seer soetelijck: ende sepe: Heere wy moeten in dancke nemen dat ons Godt toefende / ende sijden 't gebuldtlijck. Hoos daer nae reede de Hertoge opt Taren / sijnde seer mistroosly van ongenuchten / ende begon tegen hem selben te klagen / seggende: Ich sie veel Vrouwen kinderen bragen / waer hy sy groote geneugte hebben / maer ick moer in Godes haet sijn: h t is wonder dat ick Godt niet en berloochene / want het doet my twee in 't herte dat ick geen kinderen en berkrijge. De Dupbel altyd berepdt zijnde om 't menschelijck geslachte te bedriegen /

te meerde den Hertoge ende berstode hem sijn verstande / als dat hy niet en wiste wat deed. De Hertoge wederkeerende vander Tacht in sijn palteps / bondt hy de Hertoginne veigelijck berstode / dewelcke hy in sijn armen nam / ende kustese / ende dede sijnen wille mede / sprekende in sijn gebdt tot onsen lieben Heere aldus: O Heere Jestu Christi ick bidde u dat u bellebe dat ick in deser uren en kind mach gewinnen / by den welken gy gebent meugt wroden. Maer de Vrouw gestode sijnde / sprack seer soetelijck / seggende: In des dupbels naem moetter zyn / na dien dat Godt geen macht en heeft. Ende ontfange ick in deser uren een kind / dat gebe ick den Dupbel met ziele ende lijf. Ende op dese tijdt werde de Hertoginne bezucht van eenen Sone / dewelcke in sijnen tijden veel quaets dede / alsoo gy hier en hooren sult: doch ten eynde bekeerde hy hem / ende dede penitente booz sijn sonden / soo dat hy een goet heplig Man stozf.

Hoe Robrecht geboren werdt, ende vander grooter pijn die sijn Moeder hadde, ende van de vreefelijkke teekenen in sijnder geboorten.

De Hertoginne was bezucht met den gelijck de Vrouwen gewoonlijck zyn kind / ende sy boezeg negen maanden bragen / maer sy baerde niet seer

2

Groo-

groter pijnen / want sy was in den ac-
beert meer dan een Maent / ende en had-
den gedaen de gebeden / aelmoessen / en-
de penitenten diemen dooz haer dede / sy
hadde doodr gebelen in dat pijnen. Al-
le de byzonden ende jonckb. ouwen die sy
haer waren / meynen dat sy in den ac-
beert doodr gebelen soude hebben / waer
af sy se b. byzest waren. In der tydt
van des kinders g. boozte werdt de locht
soo donck. rof t nacht gewoest hadde / het
donderde ende bliemde soo byzesselich /
dat den Hemel open scheen / ende yet
Wys sejeen al opertig van den grooten
blitz in ende het waepde soo groote stoz-
men / dattet hups besede / ende een groot
stuck daer van ter aerden bleef. Alle die
in t hups waren / meynen dat de We-
relt betgaen / of dat sy metten hups be-
soncken soude hebben. Daer nae cessere-
de den tempeest / ende t weert schoon we-
der / ende men byzest t kindt ten doope /
ende het werdt genaemt Kobrecht. Dat
kindt was soo groot van leden al hadt t
een Jaer oue geweest / waer af de lieben
hem verwoonderden / ende in t weder-
byzengen van den doope / en dedet niet dan
krijten. Eer yet lauch se wisten hem
sijn randen / daer sy de boesters soo byz-
sijck medeheet / dat hem geen byzonden
meer en wilden laten suppen / want sy
haer de repels af / daerom moestment op
houden metten hoozn. Als t een Jaer
oudt was / soo spracht / ende stuck soo wel
alleen / als ander kinderen doen tot ha-
ren byzaren. Hoe dit kindt ouder ende
groter werdt / hoe t quader ende byzess-
lijcher werdt / soo haest als t alleen gaen
konde / soo en was daer man noch byzonden
die t reagen konde. Soo wanneer dattet
eenige kinderen vant / bi. smet / betet.
ende wterpse met streenen / den eenen brach
sy den arm den anderen een been of den
hals. Het krabbelde de oogen opt /
daer in hadt geneachte. De Heeren die t
sagen hadden oock geneuchte daer in
ende meynen dattet de jonckheyt was.

Hoe de Kinderen dit Kindt noemden Ko-
brecht de Duyvel, ende hoe hy sijn
Meester doodr sloeg.

Dit kindt was in hooren Jaren seer
vroom van ghyde / sub. yl. / ende seer
quaedt van opfette. Het ging al oock
slaende ende werpende den genen die
hem te gemoete quamen opte straten /
in sulcher manieren dat hem Man noch
Wijf verbeysen en doost / sy bloden alle
van hem als de duyvel van den Wywa-
ter / somtijt vergaderden alle de kinde-
ren van der straten / ende sloegen hem /
ende als sy hem sagen komen / riep de
een / hier komt de verwoede Kobrecht /
de somtijt rypen hier komt de dulle
Kobrecht / de anderen riep hier komt Ko-
brecht de Duyvel / ende alsoo roepende
rupinden sy hem de strate. Ende alle de
kinderen die hem kenden rypen t samen
mer een accoordt : Kobrecht de Duyvel /
welcken naem sy by hiet sijn leben lauch /
ende sal hem behouden soo lange als de
Werelt staet. Dit kindt ouer zijnde se-
den Jaren of daer ontrent / soo hadt
quade manieren. De hertoge dit siende
van sijnen sone / rypen sy hem / seggen-
de alous : Sone het is tijdt dat ich enen
Meester soecke die u leere ende onder-
wijse / want gy zijt groote genoeg om
beugt te leeren / oock om te leesen ende te
schryben / ende sy dede hem ter stont ee-
nen goeden Meester hebben / om dat sy
daer af geleert ende geregeert soude
wozden. Het gebiet dat de Meester
Kobrecht wilde coz. leeren van sijn
quade wercken / om hem die af te byz-
gen / maer Kobrecht greep enen op-
stecker / ende stuck den Meester in sijnen
bupck dat sijn darmen upstiepen ende daer
doodr bleef. Kobrecht wterp sijnen Boeck
tegen de muer / sijnen Meester te spijte /
seggende : Ich hebbe u wel bewesen dat
nimmermeer Kerck noch Pape mijn
meester zijn en sal. Ende na die tijdt son
en wasser nopt soo stonten Meester die
bestaen doost Kobrecht te onder-
wijsen

wijzen ofte te kastijden van sijn quade
werken / maer waren gedwongen hem
te laten soo sy was. Sy boegde hem tot
alle boosheden die men bedencken kon-
de / maer tot geerder deugt en wilde
sy hem heeren. Sy spotte met Godt ende
der h. Kercke. Soo wannere sy inder
kercken was / ende de Pastors ende
kercken sag singen / soo quam sy he-
melich van achter / ende wterp hem leden
affschen ende sijn in den aront / in spijte van
God. Ende soo wannere sy vermandt
sijn gebiet sag spreken in der Kercke /
soo sloeg sye in sijnen hals van achter
dat se ter aerden bleuen. Pegelijch ver-

maledijde hem om sijnen boosheit. Van haer
De Hertoge siende sijnen Soons gebed-
heyt / was soo toezigt / dat sy gewilt
hadde / dat sy doodr gewest hadde. De
Hertoginne was oock mistroostig van
sijner quaetheyt / ende sprack op enen tijt
totter Hertoge / seggende : Onse Sone
is stout ende sterck genoeg om wape-
nen te byzagen / daerom waert goet dat
men hem Ridder maecht / want sy daer
by sijn quade manieren laten mochte /
ende beranderen sijn costumen ende se-
den. De Hertoge was dit te byzeden /
ende Kobrecht en was doen maer seben-
tyen Jaren oudt.

Hoe Kobrecht de Duyvel Ridder gemaect was van den Hertoge sijn Vader.

De Hertoge ontboot op een Diner ster-
dag alle de princpale Baroennen
van sijnen Lande ende sijn naeste byz-
nden / in welker tegenwoozde herdt sy
sijnen sone tot hem dede kom. n / seggen-
de : Kobrecht hoor dat ich u seggen sal /
dooz den raedt van onse byzenden / soo
dencke ich u Ridder te maken / om dat gy
met de anderen Ridders conberieren
soudt / hanteren goede Ridderlijche seden /
ende te laten de quade ende onbehoor-
lijche saven / waer by sy gehaet wozde
van Godt ende vander werelt. Kobrecht
antwoozde sijnen vader : Ich sal doen dat

u bellet / maer ich en geber niet om waer
ich doe / want om ntemants wullen en sal
ich laten te doen dat ich pepnse / ende daer
mijnen sin toe staet. Ich en heb oock ges-
nen wille dat te doen van ich gewoonsijck
ben. Den Diner nacht was gewaecht
van beel leden in der Kercke / ende daer
stiep Kobrecht gelijck een upstimmig man-
sche / slaende ende stootende alle die
geraecten konde / niet byzessende
noch den duyvel / ende van alle de nae-
en was sy nopt stille / des mozzens al
sichon dag was / soo werdt Kobrecht
Ridder gemaecht. Doen dede de Hertog

zucht seer vzeefflijck bebocht alle die daer quamen / niemant ontfende / hoe hoom datse waren / maer hy stach man ende peert ter aerden. Den eenen brach hy den arm / den anderen den hals / den derden de beenen / of hy doorstachse. Hem en ontginck niemant / hy en boog sijn teecken / sommige aen den hals / aen de beenen of armen / en sommige bleue doot. In dit steekspel bederft Robrecht veel peerden. De hertoge hoozende dattet sijn Soone al vernielde ende vermoorde soo ginck hy ter plaetsen daer 't steekspel was / ende gebood dat men aflaten soude. Maer Robrecht gebaerde recht of hy berwoet hadde geweest / ende en wil-

de sijnen Wader niet onberdanig sijn / staende ende steckende noch veel vzeefflijcker dan hy te boozen dede / hy sloeg peerden ende Ridders ter aerden / ende doode dyle van de hoomste Ridders die daer waren. Sy riepen alle tot Robrecht dat hy asaeerde / maer het was om niet / hy en wilde niet. Niemand en boefte hem berchapden om sijn sterckhepd wil. Hy dede soo veel quaets dattet volck aen bevoerte was / ende liepen te samen met eenen grammen moede tot den hertoge / met luyder stemme roepende: Heere gy doet fortelijcken dat gy uwat Sone laet doen 't gene dat hy doet / dare gy en ije remede moet toe soekken / ende hem born aflaten.

Hoe Robrecht de Duyvel alle 't landt van Normandien door-reedt, selende, moordende, roovende, brande Cloosters ende Cluyfen, verforterfende Vrouwen ende Maegden.

Als Robrecht sag dat daer niemant meer inden steekspel en was / soo seer hy van daer alle 't landt booz abonderere soekken / ende begonst veel meer vzeefflijck te doen dan hy opt gedaen hadde / want hy verkrachten ende verforterde Vrouwen ende Maegden sonder al. Hy vermoorde soo veel leden dat rimmer was / hy beroofde Kercken / Cloosters ende huyfen. Daer was niet een Wdwe Robrecht ende

dese berooben / en spijzen. De quade wercken van Robrecht quamen den goeden hertoge ter ooren. Ende alle de gene die van Robrecht berooft ende gespijleert waren / die quamen hem klagen de oberdaet die Robrecht alle 't land boozdoende was. De een seide: Heere u sone heeft mijn wijs verfortst / d'ander u sone heeft mijn Dochter verkracht / de derde hy heeft mijn goet gestolen / ende mijn huyf berooft: ende meer diergelijcke klachten

klachten / het welck groot jammer was om hoozen. De goede Hertoge hoozende al de klachten diemen dede van de moordadige wercken die Robrecht sijn sone alle 't landt boozdoende was / begon te wreuen van ongenueghe ende sprack: O ware God van Hemel ende Werbetich heb soo bickwils gebeden om eenige hucht / ende al mijn begeerte was een sone om dat ich daer so laes ende geneugte mebe mepnde te hebben. Ende nu heb ich eenen die my soo veel ongenuegten doet / dat ich niet en weet wat seggen / doen / of laten.

Hoe de Hertoge Volck sant om Robrecht te doen vangen, die hy alle d'ooogen uytstak sijnen vader te spijte, ende sancte hem alsoo weder t'huys.

Een Ridder siende des Hertogen boefhept seide: Heere ich soude u raden dat gy Robrecht uwen Sone doet halen ende booz u bzingen / ende verbleden hem dan in de regenwoozdighepd van alle u Heeren ende Maegden / dat hy hem wachte van remant meer quaet te doen wle hy zy / of anders sulp hem doen vangen gelijck een vzeemde / ende oer hem justite doen. Dit consenteerde de Hertoge / want hem dochte dat hem de Ridder wel ende wijselijcken raedde. Ende hy sant terstont om Robrecht sijnen sone te soekken / hunsleden gebiedende darte hem booz hem vzochten. Robrecht hadde vernomen hoe de lieden den Hertoge sijnen Wader oer hem klazgden / ende dat hy geboden hadde hem te vangen ende booz hem te bzingen / daerom hy alle die hem gemoeteden d'ooogen uytstak / ende de boden oock die hem sijn Wader gefonden hadde / tot spijt sijn Waders: Ende als hyse aldus gebint hadde / seide hy tot hun in spotte: Gesellen gy sult te bat slapen / gaet tot mijnen Wader ende segt hem dat ich niet vele nae hem en vrage / ende om dat hy my mer u onboden heeft / soo heb ich in spijt van hem / u alle gebint. Hierom was Ro-

brecht gehaet van Godt ende van her Werelt. Sijn guet leben was vermaert door alle Kerkerijcke. De boden die de Hertoge aen sijnen sone Robrecht gesonden hadde / quamen wederom seer bedrucht ende seiden: O genadige Heere aensiet hoe ons u sone mishandelt heeft. De goede Hertoge wairt seer toornig van de saecken die hem de Boden seiden van Robrecht sijnen Sone / ende pepde hoe hy hem gekrijgen mochte.

Hoe de Hertoge dede uytroepen door alle sijn landt, dat men Robrecht sijn Sone vangen soude met alle sijn geselle.

Den stont op een wijs Heere van des Hertogen rade / seggende: Heere en wilt hier op niet meer pepsen / want ik versehere u dat Robrecht nimmer meer booz u oogen komen en sal / aengestent quaet dat hy uwe onderlaten gedaen heeft: Maer het is van noode dat men hem corrigeren van 't quaedr dat hy dageelijck doende is ende gedaen heeft / want wy dat bevinden in de geschreuen rechten / ende de redene verseyhet / men ist hem schuldich te doen. De Hertoge doende den raedt van sijn Heere / sondt terstonde in alle steden sijn hertogdoms / ende dede gebieden aen alle Sergtanten / Proboosten / ende Officieren / alle diisgentle te doen om sijnen Sone Robrecht te vangen / ende vaste te slupen in huy gebanchenisse met alle sijn gesellen. Als Robrecht dit ter ooren quam / so was hy ende alle sijn gesellen seer verbaert van des hertogen mandate. Robrecht siende hy nae al berwoet ende upstinnig / krijfde van quaedicheit ende zwoer dat hy corzogen soude tegh sijnen Wader / ende bzingen sijn heerlijcheit te niet / want de Duyvel riet hem te seggen.

Hoe Robrecht de Duyvel een sterck dede maken in een groot donker bos ende hoe hy seven Heremijen boog in een bosch daer hy quam

N dat Kobrecht dese tijdinge ge-
hoort hadde / soo dede hy maken een
groot huys in een doncker Bosch / ende
daer inachte hy sijn wooninge. Dese
plaets was seer wildt ende pfflijck / ende
daer vergaderde hy alle de quaedste
Boeden die in sijn vaders landt waren /
Bollingen / Bantfichters ende dier-
geijckte / ende de vermaleidijste Boeden
die onder den hemel waren om hem te
dienen / ende daer of was Kobrecht Ca-
pitayn. In dit booscapde bosch dede Ko-
brecht niet sijn gesellen soo onalijcken
heel quaedts / dattet onmogelijck waer
en seggen. Hy vermoorde Hoop-steden
ende alle die daer quamen / niemant en
wiste op de wegen ende halde gaen
der byesse van Kobrecht ende sijn ge-
selen / want hem zicherlijck van hun ver-
hoeden. In 't landt wert van hun-steden
niet en gespuyseert / niemant en ginch
der scaten / of hy was terstont ver-
loock van Kobrecht met sijn gesellen.
Dese Delgumts die bebaerden gungen /
vanden doodtgestrecken ende vermoort
van hem of van sijn gesellen. Eicherlijck
verbaerde hem ende bloodt van Kobrecht
van sijn gesellen / gelijck de Schapen
van den Wolf: Want sy waren sekerlijck
verdoede Wolven / veruulende ende
verdoende alle 't gene dat sy gekrij-

gen konden. Aldus leude Kobrecht
niet sijn gesellen een seer quaede pff-
lijck / niemant meer vastense noch Godt
dienende. Op eenen tijdt als hy begerde
quaet te doen / soo reet hy alleen up om
avonturen te soeken / of permandt dien
hy quaeddoen moecht / gelijck hy ge-
woone was / ende hem quamen seben Here-
mijnen te gemoet in 't inoden van den
Bosch / ende reedt terstont tot hun-steden
als een rasende mensch ende uptrickende
sijn zweert / soeg hy de seben Heremij-
nen doodt. Sy waren kloech genoech hun-
te verwoeren tegen Kobrecht / maer
syen vollden 't niet doen / ende begerden
te lijden door de minne Gods 't gere-
dat van Kobrecht doen wofde. Dorn hyse
alle seben gebodt hadde / sepe hy int
hem seben / spottende met de Heremij-
nen: Ich heb hier gebonden een brin-
deringe / die ich gesonden heb daerse be-
hooren. Daer hy desen moort gedaen
hadde / reed hy upiten soest gelijck een
Dauwel / zijnde erger dan verwoer. Al-
dus reedt Kobrecht oder 't welt / hebbende
handen / boeren / ende aensicht roet ge-
verloet van der Heremijnen bloodt die hy
soo jammerlijck vermoort hadde.

Hoe Kobrecht totter Hertogiane van
Normandyen sijn moeder reedt op 't
Caereel. Den

Den Seneschael quam met veel Saras-
sijnen booz de Stad van Koemen en woldese
beleggen 't welch de Keyser seer bertoon-
derde / ende de Keyser vergaderde terstont
alle sijn Heeren ende Baroenen / hun raedt
bragende en seggende aldus: Mijn Hee-
ren wolt my doch raedt geben wat wy
doen sullen tegen dese vermaleidijde hon-
den / die onse stadt komen beleggen daer
ich seer of bedroef bin / want sy houden
alle 't land in hun d' dwanck en sullen ons
bederben so ons Godt niet en helpt booz
sijn onfermerlijghede. Waerom bidde
ich u alle dat wyse bestryden met al ons
volck om hun te verdoen. De Ridder
en Baroenen antwoerden eendrachtelijck:
Weer Keyser gy raedt wolt en wijffelijck /
wy zyn alle bereet om met u hun te be-
stryden ende te bebechten / beschermende
onse rechten steden en lande. De Keyser
danckte sijn Heeren van dese antwoorde /
ende was daer of seer blijde / ende dede ter-
stont upropen alle sijn lande en steden
booz dat alle man jonck in out die wapen
dragen mochten: Hun bereyden om te-
gen de Sarassijnen te stryden / welcke
daer in 't landt gekomen waren. So haest
als die gebodt van des Keyfers wegen
gynckte t' was / soo was alle man
gretwol sig ende bereydt om met hem te
verstryden / en hun landt te beschermen / en sy
gyncken alsoo in schoonder ordynant
metten Keyser stryden tegen de vermale-
idijde honden. En hoe wel de Keyser meer
holp hadde van de Seneschael / nochtans
soude hy dan sijn verlozen hebben / en had
onse Heere / Kobrecht niet gesonden / om
den Romeynen onderstant te doen.
Hoe Kobrecht een wit Peerd ende Har-
nas gefonden wert; ende bevel kreeg
dat hy den Keyser ende den Romeynen
onderstant doen soude tegen de onge-
loovige Sarassijnen.

De Keyser ende de Romeynen aldus
strydende tegen de Sarassijnen / soo
ginch Kobrecht bynicken aen de fonteyne
in des Keyfers Hof nae sijn gewoonte.

Doen quam daer een Sarassijn
mel die sepe aldus: Kobrecht
u met my dat gy u te stont
desen wapenen in de st
sonder eenich verbeden den Keyser en oe
sijn volck onderstant te doen. Kobrecht
hozende 't gebod Gods / was verjaeg
ende en doctet: 't weder seggen / maer
wapende hem terfont / en sat op 't peert
sonder eenig reys. Des Keyfers dochter
daer gy hier boozen of gehoort hebt / stont
booz een kenster / en sag hoe dat hem Ko-
brecht gewapent hadde / ende haer sp
nen spreken sy souden gesyt hebben / maer
sy was stont ende onthelt in haer memo-
rie. Kobrecht aldus gewapent zijnde reet
in des Keyfers Hof / 't welch seer verlost
was van de Turcken / want en hadde sy n
Godt geen bystant gedaen / de Keyser n
hadden alle verlagen geweest. Maer doen
Kobrecht in 't heyr gekomen was / reet
hy in 't heeste van den stryde / ende sloeg op
bede sijden op die vermaleidijde honden.
Daer sag men of slaen hoofden / beemen
ende armen. Hy sloeg mannen en peerden
ter aerden / daerse niet weder op en stonden
het was wonder om sijn de moort die
Kobrecht dede: Metten hoeken geseyt
Kobrecht sloeg soo dreijlich dat de Sa-
rassijnen mo-sten wjckan / ende de Keyser
v'oberhand behiel.

Hoe Kobrecht weder keerde aen de voor-
seyde Fonteyne, ende hem ontwapent
de, nae dat hy de Sarassijnen verwon-
nen ende 't ondergebracht hadde.

N is de ere den Keyser gebly-
der gheert tot de boorz fonteyne /
daer ontwapent hy hem / ende sepe 't
nas op sijn peert / 't welch terstont
loos / ende en wolt niet waer dat ver-
en Kobrecht bleef alken aen de fonteyne
Des Keyfers dochter dat siede
wonderde haer seer / ende sy
geseyt / maer sy en konde niet /
was stont. Kobrecht hadde een se
in sijn aensicht / die hy in den stryde

andere niet
 gelyc. **K**eyser dancchte Gode
 ende was seer blijde van dat hy vicozle
 gehad hadde tegen de Sarazijnen. **M**er
 dese blijfchap reet hy na sijn Hof ende doe
 men ginc eien / presenteerde Robrecht
 hem dooz den Keyser gelijc hy gewoon
 was / alijde makende den for ende stont-
 men. **D**e Keyser verblijde hem dat hy
 Robrecht sach / want hy hem seer lief
 hadde. **E**n doen waert hy stende dat hy in
 sijn aensicht gequetst was / ende meynde
 datter hem yemant van de dienaren ge-
 daen hadde / waerom hy toornig waert
 en sprac: **W**innen den Hoge sijn heel tij-
 dige rabauwen / want terwylen dat top
 inde Batalie geweest hebben / so hebben
 sy desen onnossele mensch geslagen /
 en aen sijn ooge gequetst / 't welck groote
 sonde is / want al is hy sot / hy en misdoet
 niemant. **D**e Keyser berdoet hy allen
 dat niemant so stout en ware die hem
 misdebe / of hy souden alsulck coxrecte
 daer ober doen / dat hem een ander daer
 aen spiegelen soude. **D**aer na begon de
 Keyser sijn Ridders te vragen / of pe-

mandt hinde den Ridder metten wile-
 ten preede / die hyan soo geopen onderstant
 gedaen hadde in den strijt. **S**ijn dochter
 die hoorde / soo waes sy haren vader
 datter Robrecht gedaen hadde. **D**e Key-
 ser en verstant niet wat sijn dochter wij-
 sen wilde / want sy en soude niet spreken /
 en daerom riep hy de Meestresse tot hem
 en vzaegde haer wat sijn dochter waes.
De Meestresse antwoorde hem: u dochter
 wijst dat gy geden de batalie gewonnen
 hebt dooz de hulpe van uwen sot / ende de
 schambe die hy in sijn aensicht heeft / die
 heeft hy in den strijt gekregen. **D**e Keyser
 verstaende sijn Dochters meyninge /
 waert toornig ende seide totte Meestresse:
Gy soud mijn Dochter deugt en wijf-
 hepd leeren / maer gy leert haer sotter-
 nte 't welck my qualijc behaegt. **D**e doch-
 ter stende dat haer vader toornig werdt /
 zwoeg sy nachtiens wist sy wel datter al-
 so was so sy gewesen hadde / want sy had
 gesien dat de Engel 't peert ende harnas
 vzochte. **D**ie bleef aldus staende / ende nae
 dat de Sarazijnen verjaegt waren van
 den Romeynen soo gy gehoort hebt /

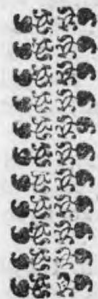
de Seneschael ander-werf booz
 in mer grooter macht. **D**e Romeyn-
 en weder den strijt verlozen hebben

en had gedaen boozs Ridder / welcken
 ons Heer 't peert ende harnas sandt als te
 voren. **M**etten hoersten gesept / de Rid-
 der

der weder soo veel dat de Sarazijnen moe-
 sten vlien / ende de Romeynen den slag
 wonnen. **S**ommige van des Keyfers
 volck namen den Ridder waer / maer soo
 haest als den slag gedaen was / en konde
 niemant geweten waer hy bleef / dan des
 Keyfers dochter alleene die sag hem an
 de fonteyne ontwapenen gelijc hy eerst
 gedaen hadde / 't welck hy seer seeret hiet.
En wijng tijds hier nae soo kerde de
 Seneschael weder dooz de Stadt van
 Romeyn / met merder machte van Sa-
 razijnen van hy oot gebaen hadde. **E**nde
 eer de Keyser te strijden reedt / hadt hy sijn
 Ridders en Baronen daer wilden toe-
 sien / dan waer den Ridder metten wile-
 ten preede quam wie hy ware / ende waer hy
 blebe / want hy des groot verlangen had.
De Ridders antwoorden dat sy 't geerne

doen wouden. **D**en dag quam datse alle
 ten strijde reden en forminge van de beste
 Ridders reden hemelijc in een bosch /
 dat daer byfont / ende waerjen van waer
 de Ridder metten wileten preede ter ba-
 talien komen soude / maer sy deden ver-
 loozen arbeyde / want sy en konden niet
 getweten van waer hy quam / maer voen
 sy hem sagen in de batalie / reden sy alle
 derwaerts / om hem onderstant te doen.
Den strijt was aen beyde sijden seer
 groot / maer de Sarazijnen verlozen den
 moet / want Robrecht sloeg sy sterke sla-
 gen dat hem niemant en koste derbeyden.
In somma Robrecht had hem soo hrome-
 lijch dat de Sarazijnen al verlagen wer-
 den / waer af de Christenen seer verblijde
 waren ende de Seneschael merre Sarazi-
 nen waren seer bedroeft ende mistroostig.

Hoe een van des Keyfers Ridders Robrecht quetste met een lancie
 in 't dick van sijn been.

Als den strijt gedaen was / so reet elck
 na hups / en Robrecht wille oock wa-
 der kerren totten boozs fonteyne / om hem
 daer te ontwapenen alsoo hy plach. **M**aer
 de boozs Ridders waren gekeert in 't
 bosch / om den Ridder metten wileten pree-
 de te wachten / en so haest als sy hem sagen
 reden sy al uppen boschen riepen tot hem:
Heer Ridder indient u helfe / soo segt ons
 wose gy zijt / en van wat lant / op dat top 't
 den Keyser seggen mogen / want hy daer

groot verlangen na heeft. **R**obrecht die
 hoorde / waert beschammet ende sloeg sijn
 peert mer spooren / loopende ober berg in
 val om datmen hem niet kennen en soude /
 en hem volgde een Ridder seer raffelijc
 met een lancie / meynende 't peert doodr te
 sicken / maer hy raechte Robrecht metter
 lancie in 't dick van sijn been / en 't pfer bar-
 de lancie bleef in de wonde sicken / maer
 dieg en kende sy Robrecht niet te meer
 want hy outrent hem alle / waer af sy seer
 droef.

Drevelig waren. Robrecht deed totte son-
nepe die daer hy hem onckel ende leude
't harnas op 't peert / gelijck hy gewoon
was / 't volck hy terstont verlos. Hy raah
hy pfer upt sijn been en bergde 't tuffchen
stuze steenen by de fonteyne / en leude gras
en mog op de woude / want hyse niemant
en doz te doen lacmaaken / van dyese dat
men hem heentan soude. Dit sag des Key-
fers dochter / ende om dat sy sag dat Ro-
brecht een schoon Ridder was / so begon
sy op hem te verkieben. Doen sy brecht
sijn woude aldus vermaecht hadde quam
hy in de sale om 't eten te hebben / ende hy
hinfte van de woude maer hy mijde hem
soo hy best honden / want hy had veel meec
pue van hy toonde. Hoos daer na quam
de Ridder die Robrecht gequet had /
en begon den Keyser te vertellen hoe hem
den Ridder metten witten peerde ontren-
den was / ende hoe dat hy hem gequet
hadde 't welk hem leet was. Maer in bid-
de u heer Keyser dat u belide te hoozen dat
ich u seggen sal / so mengdy eer lak we-
ten wie hy is: Hy sult doen uproepen al-
le 't Keyserlijck dooz / sifft eenig Ridder
met witte wapenen / ende met een wif
peert / dat hy dooz u home / ende brenge
met hem 't pfer van de lancie daer hy me-
me gequet heeft gewest in 't dicke van
sijn been / coonende de woude / ende sy sult
hem u dochter ten houwelijck geben / en u
half Keyserlijck met haer. De Keyser dit
hoozende / verblide hem van des Ridders
raet / ende dede terstont sonder verreckt
uoproepen in alle sijn steden ende landen / 't ge-
ne dat hem de Ridder geraden hadde.

Hoe de Seneschael een yser van sijnder lan-
cien in sijn been stak, om des Keyfers
dochter te verkrijgen.
Dit gebodt des Keyfers in den Se-
neschael ter ozen gekomen / ende hy
debe terstont een wif peert ende wite wa-
penen soecken / ende stak een pfer van een
lancie in 't dicke van sijn been / meynende
den Keyser te bedzegen / en sijn dochter ten
houwelijck te krijgen. En doen hy dit ge-

daen hadde / dede hy alle sijn volck wa-
nen / om met hem totten Keyser te trec-
ken / ende hy creet so lange dat hy te stonten
quam / met grooter triumphe. Doen cea
hy sonder eenig verreckt totten Keyser /
hem seggende aldus: Heer Keyser ik be-
den geene die u soo ghoete seconus gedaen
heeft tot dyse trefen toe / om u eere te be-
waren tegen de Sarassinen. De Keyser
niet pefende op eenige verckerpe sepde
gy zyt een broom ende wijs ik diert / maer
ich had contrarte gemeynt / want men
houdt u dooz een vileyn ende een verfaeg
Ridder. De Seneschael wort hiet af ge-
stoozt / ende antwoorde de Keyser niet
grammen moede: Heer Keyser en bedwa-
dert u hiet niet te seer af / want ich en ben
so blode niet als men meynt / ende aldus
seggende / laugde hy een pfer van een lan-
cie. ende toonder den Keyser / ende ontdeckt
de woude die hy seide in sijn been gesteken
hadde. De Ridder die Robrecht gequet
hadde stont daer by / en begon te lachen /
want hy sach wel dat dat het pfer van sijn
lancie niet en was maer hy en dozset niet
seggen van dyese dat hem de Seneschael
doorhaen soude. Wy sullen zwoegen van
den Seneschael / ende schryben van Ro-
brecht die seer gequet hy de honden leyt /
alsoo gy gehoozt heeft.

Hoe den Engel Gods den Heremijt boor-
schapte dat hy te Romen gaen soude
om Robrecht te soecken, want hy sijn
penitentie voldaan hadde.

De doozs Heremijt die Robrecht ge-
blegt ende sijn penitentie geset hadde /
lag op een nacht en stiep in sijn Clupe / en-
de aldus slapende quam daer een Engel
in sijn visioen / die hem beval dat hy ter-
stont na Romen ginge / ter plaete daer
Robrecht sijn penitentie dede. Ende de
Engel vertelde den Heremijt alle de ge-
schiedens van Robrecht / seggende dat
sijn penitentie voldaan was / ende dat hem
God sijn sonden hadde vergeden / waer af
hem de Heremijt verblide. Des moeyens
vzoeg stont hy op / ende ginch na Romen.

So

So dede dook de Seneschael om des Key-
fers dochter te hebben / ende ginch totten
Keyser hem die vffschende / alsoo hy mede
publicaric belofte hadde: 't welck de Key-
ser consenteerde sonder eenig weder-seg-
gen. Sy trock 't harnas upt haren hoofde
ende scheurde haer hielderen maer hy en
mogt haer niet baten / want sy moest haer
k'eeden ende bereyden gelijck een Keyfers
Dochter. De Keyser selve namse by der
handt / ende hy leude te Kercken met
grooten edelen state / maer de Dochter
maechte grooten druck ende roatoe.
Hoe de Keyfers Dochter door de gratie
Gods begon te spreken, 't eerste van
haer leven.

Doen de Keyser met alle sijn edelen in
de Kercke waren / daer sijn dochter
den Seneschael trouwen soude / soo dede
onsen Heere een schoon mirakel om den
heyligen Man Robrecht te verheffen /
metten wicken elck spote. Recht als de
Priester beginnen soude den Seneschael
ende de Maegt te trouwen / soo begon de
maegt te spreken dooz de gratie Gods /
ende sepde tot haren vader: Heer vader u
ende my geschiet ongelijck / dat gy geloost
't gene u de vercker vertelt / want al dat
hy u seyt en zyn niet dan logenen: maer
inde stadt is een heylig persoon om wotens
wille God my in sijn sprake berleent heeft /
ende daerom berminne ich hem seer / want
ik lange sijn heyligheyt ende bzoemigheyt
gemerckte heb / maer niemant en wilde my
gelooven wat bewijs dat seker om dede.
De Keyser wort boben maen verblide /
om dat hy sijn dochter hoozde spreken
die noyt te bozen gesproken en hadde. ende
hy pefde doen wel dat hem de Sene-
schael valscheelijck bedrogen hadde. De
Seneschael dit hoozende / wert rooznig / en-
de van grooter droefheyt of beschaemheyt
schreet hy terstont op sijn Dert ende reed
van daer met al sijn volck. De Paus was
daer regentwoozdig / ende hy bzaegde de
mager wie den man was daer sy af sprak.
Doen leude de mager den Paus en haren

Vader aen de fonteyn daer hy Robrecht
plag te wapenen en te ontwapenen / daer
langde sy het pfer van de lancie van order
dwee steenen daer secht dat ber bozen
hadde: ende men haerde de lancie daer 't
afgebrooken was / ende hiet pfer ende lan-
cie boegde so wel in een of: ter gebrooken
en hadt gewoest. Doen sprach de mager
totten Paus: wy hebben dyp-werf dooz
sijn bzoemigheyt victorie gehad tegen
de Sarassinen / want ich heb dyp-werf sijn
peert ende harnas gesien / daer hy met e
getoapent was / maer ik en weet niet wie
hem 't peert ende harnas bzaecht / of wien
hy 't weder gaf: maer ik weet so vele van
hem / als dat hy terstont ginch liggen ne-
ben de honden. Daer na sprach de mager
tot haren vader / ende sepde: Dit is de gene
die u landt / u recht / ende u eere bewaert
heeft tegen de ongeloebige Sarassinen /
daerom sody hem dat schuldig te loonen
ende te vergelden / ende verkiebet u wy sul-
len alle 't samen hem gaen spreken. Doen
gingen de Paus / de Keyser / ende sijn
Dochter met alle 't geselschap tot Ro-
brecht die sy vonden liggen by de hon-
den. Sy groeten hem / en deden hem reve-
rentie / maer Robrecht en antwoorde niet.
Hoe de Heremijt Robrecht vande, ende
geboodt hem dat hy spreken soude. hem
seggende dat sijn penitentie al voldaan
was / ende sijn sonden al vergeven.

De Keyser sprach tot Robrecht: Ik bid
u mijn bzoemde dat gy tot my komt /
ende toont u been / want ich dat sien wil.
Doen Robrecht de Keyser hoozde spre-
ken / verstont hy wel waerom dat hy tot
hem gekomen was / maer hy geller hem
offhy 't niet verstaen en hadde. Robrecht
debe menige soererne / om den Paus en
den Keyser te doen lachen. De Paus
sprach tot Robrecht ende bezwoer hem by
den levende Gods sone / die de bitter doode
stert om den m' niche te verlossen / n sepde
hem: Ik bebele u / hebdy bracht of mache
om te spreken / dat gy tegen ons sprecks.
Doen stont Robrecht op gelijck een for /
ende

ende gaf den Paus de benedictie. Met desen sag Robrecht achter hem komen den heremijt die hem sijn penitentie geset hadde. Soo haest als de heremijt Robrecht sag/ riep hy met luyder stemmen/ dat sy 't alle hoorde: Mijn brenst hoor nae my/ ick weet wel dat gy Robrecht zijt/ diemmen noemde de Cupel/ maer nu zijt gy Gode bebaeglijcher/ want dooz dien leelijck naem suldy hebben eenen schoon naem/ ende heeten den brenst Gods: gy zijt deselve die dit landt hebt beelost van de Sarazijnen: ick bidde u/ dat gy Godt dient gelijck gy gewoon sijt/ die my tot u gesonden heeft/ gebiet u dat gy sprecht/ sonder den tot te contersepten/ want dit is sijnen wil-

le/ ende hy heeft u alle u sonden vergeben die gy hier doozijts gedaen hebt. Robrecht viel terfont op sijn knien/ hief sijn handen ten Hemel seggen: Ich dank u Koning der Hemelen/ dattet u bekeft heeft my mijn ontallijche groote sonden te vergeben dooz soo kleppen penitentie die ick daer dooz gedaen hebbe. Doen de Paus/ de Keyser/ ende sijn dochter en alle die daer waren/ Robrecht aldus soetelijck hoorde spreken/ waren sy daer af seer verblijt ende verwonderd. De Keyser merckende de groote brenstgheyt ende heusheyt die in hem was/ wilde hem sijn dochter te houwelijck geben/ maer de heremijt en wilde niet consenteren/ daerom eick van daer schept/ ende ginc t' huyswaert.

Hoe Robrecht wederom nae Roomen keerden, endehoe hy des Keyfers Dochter trouwde door 't gebodt Gods.

DE Historie vertelt ons dat Robrecht na dat hy vergiffnisse van sijn sonden hadde/ en hy upt komen geschepden was/ gebodt hem Godt dwtwerc dooz sijnen Engel weder te keeren binnen Roomen om des Keyfers dochter te trouwen/ want hy soude van haer generatie verkrighen die 't Christen geloode beschermen soude. Robrecht keerde binnen Roomen dooz 't gebodt Gods/ ende troude des Keyfers

Dochter met grooter blijtschap ende eere. Men hielt de Bruyloft seer kostelijck/ ende 't Dolck seyde tot malikanderen: Wy zijn grootelijck in Robrecht gehouden/ want hy heeft ons verlost van de Sarazijnen. De feestte was seer rijcklijck/ en geduerde xliij dagen lank. Ende als de feestte gedaen was wilde Robrecht nae Roymandien met sijn huywvrouwe reysen/ om sijn Vader ende Moeder te besoecken. Ende hy nam oozlof aen

aen den Keyser/ die hem seer kostelijck begifte met gont/ siber/ ende alle lep kostelijche geschenken/ misgaders dock veel soldknechten om hem te dienen ende met hem te reysen. Aldus trock Robrecht ende sijn huywvrouwe met schoon geselschap van Ridders ende Jonckvrouwen naer 't landt van Roymandien.

Hoe Robrecht ende sijn Haysvrouwe te Rouwaen in Normandien quamen met groote triumphe ende blijdschap.

Robrecht ende sijn huywvrouwe reysden selange datse in Roymandien quamen in de stadt van Rouwaen/ daer sy met groote triumphe en blijtschap ontfangen werden/ want de ingesetene van den lande waren seer bedroeft/ om dat den hertoge Robrechts Vader gestozden was/ want hy een wijs Prince was. Met verre van der stadt van Rouwaen/ woonde een sel ende hobaerdig Ridder/ die de Hertoginne seer veel leers ende onrechts dede/ maer doen Robrecht gekomen was/ kende hem eick/ ende sy bryefde hem alle/ en dede

hem grote eere ende reberentie/ en seyde tot malikanderen: Wy meynen dat hy doodt hadde geweest. Alle de Heeren ende Bozgers van Rouwaen bergaderden/ ende deden Robrecht reberentie hem ontfangende en houdende dooz haer rechten Lantsheer. Ende na datse hem aldus ontfangen hadden/ bereyden sy hem hoe de boozs. Ridder sijn moeder manige schaede ende hinder gedaen hadde/ nae de doot van sijn vader. Robrecht sulcx verstaende/ sant terfont mannen van wapenen om hem te vangen/ 't welck sy deden ende Robrecht dede hem vangen. Hieronume was de hertoginne blijde/ maer sy was noch veel blijde om de komste van haer Sone/ dien sy meynde doodt geweest te hebben. Doe Robrecht ende sijn Moeder aldus te gader waren/ vertelde hy haer hoe hem de Keyser sijn Dochter gegeven hadde/ ende hoe hy sijn penitentie gedaen hadde. De Moeder verstaende haers Soons wozden/ wert weenende om dat hy soo veel armoede geleden hadde.

Hoe de Keyser eenen Bode sant tot Hertog Robrecht, dat hem ondtant doen wilde tegen den Seneschael.

Binnen desen tijt dat hertog Robrecht aldus met sijn moeder/ ende sijn huywvrouwe te Rouwaen was in groote geneuchte/ soo quam daer een bode van den

Keyser/ die Robrecht een reberentie dede/ ende seyde tot hem: Eerweerdige Heer hertoge/ de Keyser heeft my tot u gesonden/ ende bidt u dat gy hem ondtant doen

doen wilt tegen den verrader Seneschael/
die meten onghedooijzen Saraffinen hoop-
de Stadt van Rom in ghewonts. Ro-
brecht verstaen hebbende dese woorden/
was later af seer bedroeft / ende vergader-
de sonder verbejden alle de lieden van wa-
penen die in 't land van Rommandgen wa-
ren / en daer mede reed hy sonder eenig
vertoeben na de Stadt van Rom / om
den Keyser secours ende onderstant te
doen. Mer eer hy daer honde gekomen/
soo hadt de verrader de Seneschael den
Keyser doot geslagen / t welk grote schade
was. Robrecht quam met groeter macht
van volck binnen Rom / en reedt sonder
eenig toeben totten Seneschael. Ende
doen Robrecht den verrader sag / riep
hy tot hem / seggende: Verrader gy en
sult my niet ontgaen / op dat ich u gekrij-
gen kan. Gy staect een pfer van een lancie
in u been / om de Romeynen te bedriegen/
vertwert u sijn nu tegen my / want gy
moet van my sterben. Gy hebt mijn
Heere den Keyser verflagen / daerom
moet gy geloot worden van u wer-
ken. Mer dese woorden krijffelde Ro-
brecht van quaetheyt / ende reedt met
groeter rijdt opten Seneschael / ende gaf
hem soo grooten slag op sijnen helm / dat
hy hem 't hooft sloofde totten tanden toe/
ende de verrader bleef doot. Ende Ro-
brecht dede des Seneschaels doode lic-
haem binnen Rommen brengen / daer hy
't dede willen hoop alle de Romeynen / tot
een wrake sijnder verraderpen.

Hoe Hertoge Robrecht weder keerde na
Rouwaen, nae dat hy den Seneschael
hadde dootgeslagen ende doen villen.

Ende Robrecht bezijde de Stadt van
Rom van haer vanden / ende reed
met alle sijn geselschap wederom nae
Rouwaen / tot sijn moeder en sijn hups.

vrouwe / dewelcke seer bedroeft was/
doen sy hoorde dat den valschen ver-
der de Seneschael haten hadt verflagen
hadt / maer Robrecht moeder trooste-
se alsoo sy best honde. Om onsen tegen-
woordigen Boeck te volpuden / soo sullen
wy laten te schryven den druck der jon-
ger Hertoginne / ende schryven van Ro-
brecht / die in sijnder jonckheyt seer
quaet en wreet was tot aller overdracht.
In hem en was regel noch mate / hy
was selder dan een Teuwe / niemant
ontfermende noch ontfende / ende daer
naer soo leefde hy seiven jaer lancch gelijck
een wilde man / sonder spreken als een
storme beeste / eiende ende slapende met
de honden. Ende daer nae soo was hy
verheben ende ge-eert van den genen die
hem te voozen hielden hoop eenen so / ende
met hem spotten. Dese Robrecht leef-
de langen tijt in den ghenen ende in eeren
mer sijnder hupsvrouwe / ende hy was
ontfien ende handt van edele ende on-
edele / want hy dede justitie soo wel ober
den rijcken als ober den armen / houdende
sijn landt in peys ende vrede / hy hadde
van sijnder hupsvrouwe eenen sone / die
genannt was Richaert sonder vrede /
dewelcke veel vroomte seften deden hy den
groeten Koning Caerle. Hy hielp hem
verstercken ende vermeerderen 't heylige
Christen geloof / want hy oozlogde
altijt tegen de ongelobige Saraffinen.
Hy leefde in sijn landt seer vzedelijck/
ende hy was bemint van sijn onderfaten.
Alle sijn leben lancch geleect hy Robrecht
sijnen Vader / want sy leefden bepde seer
heylighelijck. God verleene ons soo veng-
delijck ende wel te leben / dat wy ten epu-
de van onse dagen mogen komen hier ha-
ven by Godt ende sijn upberhoereney
Amen.

E Y N D E.

eplt.

4 bladen berhadiget J.

